

HÓDSÁGI UJSÁG

társadalmi hetilap

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA
Hírlapkönyvtári
Növedéknapió
1913. 1. sz.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 korona, félévre 3 korona.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:

Dr. Trischler Aladár
ügyvéd.

Főszerkesztő:

Dr. Knézy Lehel
ügyvéd.

Kiadóhivatal: Raab J. könyvnyomda-tulajdonos

Gróf Széchenyi István-utca 209. sz.

— Előfizetések ide küldendők. —

Beköszöntő!

Mindig nevezetes esemény a község életében az, amikor egy-egy új lap megindul. Kétségtelen bizonyossága ez annak, hogy a községi lakosság körében sokan vannak, akik intenzív szellemi életet élnek; akik nem folytatnak csupán mától-holnapig számító pusztá vegetatív életet, akik nem merülnek el a mennél nagyobb vagyont gyűjtés — kétségtelenül egészséges — de egy egész emberi élet betöltésére még sem alkalmas prozai munkájába, hanem fogékonysággal bírnak az emberiség nagy problémái iránt, a falu kis-szerű életében is fel tudják ismerni az egyetemes ható okokat s képesek is arra, hogy minden társadalmi eseményt a legáltalánosabb szempontok szerint dolgozzanak fel és bírálják meg.

Amikor lapunkat útnak indítjuk, hisszük, hogy úgy az emberi haladás, mint a magyar nemzeti kultúra érdekében szerény eszközeinkhez képest eredményes munkát fogunk végezni, de ennek természete-

tesen az a conditio sine qua nonja, hogy járásunk magyar olvasó közönsége lapunkat támogassa.

Ez a támogatás anyagi és erkölcsi. Az anyagi támogatás mineműségéről szólni szükségesnek nem tartjuk. Azt ugyanis tudja mindenki.

Ami az erkölcsi támogatást illeti itt már hivatkozunk olvasóközönségünk magyar hazafiságára és nagyon kérjük, hogy lapalapító mozgalmunkat azonosítsák a magyarosítás ügyével. Kérjük a közönséget, hogy minden társaskörbe és vendéglőbe ajánlják be lapunkat s a mi gondunk lesz, hogy a helyi események érdekes feldolgozásával az idegen ajkú magyar polgárok figyelmét lehetőleg lekössük.

Kérjük a szomszéd községek vezetőségeit, hogy minden általánosabb jellegű társadalmi, gazdasági mozgalmakról bennünket értesíteni és tájékoztatni szívesek legyenek.

Készséggel nyitjuk meg hasábjainkat minden közérdekű felszólalás számára.

Reméljük, hogy közönségünk törekvéseink önzetlenségét pártfogásával honorálja.

A szeretet ünnepén.

Karácsonyt, a szeretet ünnepét üljük. Hát van még ünnepe ez erénynek? Még nem halt ki teljesen az egyén, a család, a társadalom szívéből? Bátran mondhatjuk, hogy nem! E napon eltűnik mindaz, ami a mai társadalom emberéből a szeretet erényét kioltani törekszik.

A hivatalnok nem görnyed a romlott levegővel telített négy fal közt, a kereskedő üzlete zárva, az iparos műhelye csukva, a gyárak gépei megállnak. Mindenki siet otthonába, hogy kedves övéi körében tölthesse a szent estét, a szeretet ünnepét.

Amint a karácsonyfa gyertyácskái kigyulnak, hogy ezek fényében a fának esetleges szépséghibái eltűnjenek és inkább a különféle ajándékok láthatók legyenek, melyek a gyermekek és szülők szívét örömmel

Tárca.

A kéz

a „Hódásági Ujság“ eredeti tárcája. Irta: Sz. J.

Félkettő felé járhatott, amikor hazavetődött. Kábult fejjel mászta fel az elegáns hotel négy emeletét, eszébe sem jutott, hogy a liftet használja és fáradt kézmozdulattal csavarta meg a villanyoslámpa gombját, ahogy a szobába lépett. Undorodott. Valami kimondhatatlan undort érzett, keserű ízt a szájában, tatóngó irt az agyában és tüzes karikákon keresztülvillogó fantómk táncoltak a szemei előtt.

Levetkezett. Lehajigálta magáról a ruháit és szerteszet szórta őket a szobában. A cilinderét, a télikabátját egy fotelbe hajította, a többi össze-vissza dobálta. Lefeküdt. Egy francia regényt vett elő és olvasni próbált.

Hiába! Az apró feketebetűs sorok kétségbeejtően egyenes vonalai közül is ugyanazok a képek csillogtak elő. Az aranyakkal teliszórt asztalt látta, a bankjegy-

osomagokat, a croupier csillogó gereblyéjét, amint a téteket besöpörte. A játékosokat látta, selyemben csillogó asszonyokat, akiknek szomorú plörözei alól a játéklázában csillogó szemek csillogtak elő. Látta önmagát gyűrött ingmellel, megbomlott nyakkendőcsokorral, fehérrevált ajakkal játszani. Veszteni. Sokat, nagyon sokat.

Tehetetlen dühvel vágta a földhöz a könyvet és lecsavarta a lámpát. Jótékony sötétség ömlött végig a szobán, amelybe csak egyetlen, egy éles, kékesfehér fényfonalat hasított a holdsugár. A falnak fordult és aludni akart. Hiába. Göresösen lehunyva tartotta szét, összeszorítva az ajakát, ökölbe szorítva a kezét, mintha ökölrel akarna döngötni az álom kapuján.

Maga se tudta, meddig feküdt így ebben a belülről marcangolt lethargiában, amikor hirtelen megriadt. Az éjjeli szekrény felé nyújtotta kezét, hogy megnézzze hány az óra. És amint az ágyból így féltessel kihajolt, az ágy alatt megpillantott valamit.

Egy kéz nyult ki az ágy alól, kísérteties fehéren a kékes holdvilágban.

Egy kéz. Látta jól. Erős, markos kéz

volt, nagyobb, mint az övé és az ujjait befelé görbitve tartotta. Mintha fojtogatni készült volna.

Úgy zuhant vissza az ágyba, mint egy fadarab. Kétségbeejtő bizonyossággal nyargalt agyvelején keresztül az egyetlen magyarázat, hogy egy ember fekszik itt az ágya alatt, aki csak arra vár, hogy elaludjék, akkor kimászik az ágy alól és megfojtja. Megfojtja. És már érezte a nyakán a kerges ujjak kérlelheteretlen szorítását, érezte, hogy fullad a lehelet be a torkába, érezte, hogyan kapkod tüdeje levegő után... aztán nem érzett többé semmit...

Mire magához tért ájulásából, csodálkozás fogta el. Miért, hogy még meg nem támadta most ájulásában a gyilkos? Miért mulasztotta el ezt a kedvezőnél is kedvezőbb alkalmat? Miért? De lüktető agya nem is keresett feleletet ezekre a kérdésekre, csak egyetlen egy érzés foglalta el az öntudatát: a rettegés.

Félt. Remegett. Az éjjeli szekrényen feküdt a browningja, éles fekete folt, a hold megvilágította fehér márványlapon. Nem mert utána nyúlni. Félt, hogy a mozdulás-

és boldogsággal töltik el: úgy az emberek lelkében is kigyúlnak e napon a szeretet lángjai, melynek fényénél a mindennapi élet terhes gondjai, a megélhetésért folyó ádáz küzdelmek, a vagyon és társadalmi állás okozta ellentétek, az elégedetlenség keserű kifakadásai, a szegénység nyomasztó terhei eltűnnek és csak az öröm és boldogság sugarait látjuk az arcukon előmleni — legalább egyszer az évben karácsony napján. Hisz ma van a szeretet ünnepe!

E szeretet fényénél a gyermek az atyában nem a súlyos gondokkal küzködő és a mindennapiért fáradó embert, hanem az édes atyát látja, a kinek szíve övéért dobog; a cselédség urában és úrnőjében nem szívtelen parancsolóját, hanem igazi jóakaróját nézi; az alattvalónak a feljebbvaló mint jóbarát tűnik fel; a munkás munkaadójában valódi és a szó teljes értelmében vett felebarátját szemléli; a földhözragadt szegény a gazdagot mint jótékony angyalát tiszteli, a ki szemeiből a nyomor sajtolta könyveket letörli.

Igy a szeretet az elégedetlen, boldogtalan és örömeiben oly sívárkorba legalább egy napra visszavarázsolja a klasszikus világ költői által megénekelt aranykort!

Sokban rajtunk áll és tőlünk függ, hogy ez arany korszak ne csak egy napig, hanem mindig tartson.

Ápoljuk és őrizzük meg állan-

okozta kikerülhetetlen zöreje kiugrasztathatja a rejtekhelyéről a támadót. Félt. Háromszor is kinyújtotta a kezét a fegyver felé, de nem mert mozdulni.

Végre elhatározta magát. Elrántotta a revolvert az éjjeli szekrényről és egyetlen ugrással kivetette magát az ágyból. Kiu-grott és a szemközti sarokba vette be magát, ott ült összehúzódzkodva, kinyújtott kezében a revolverrel, minden idegszálában az örületig fokozódó félelemmel.

A kéz nem mozdult. Ott feküdt az ágy alatt, mint amikor észrevette. Most már csak az ujjait világította meg a hold, ott feküdt homályos mozdulatlanában, félelmesen, kísértetiesen, mint egy halott keze.

Amannak agyában lázasan kergetőztek a vadnál vadabb feltevések. De a kéz mozdulatlanága, kísérteties fehérsége a ráeső holdfényben lassankint egy új feltevést kristályosított ki ebben a rettegéstől lüktető agyban. Ez a kéz nem egy élő ember keze! Egy halotté ez a kéz, egy halott emberé, akit idehurcoltak, meggyilkoltak és az ő ágya alá dugták. Kik? Ki tudja ezt? De majd ha holnap reggel fel-

dóan szívünkben, lelkünkben a karácsonyi ünnep szeretetét, hogy annak gyümölcseit: az örömet, boldogságot és megelégedettséget úgy mi, valamint embertársaink ne csak egy napon, de hónapokon, éveken át is élvezhessük!

Néhány érdekes adat a múlt század elejéről és a XVIII. végéről.

Figyelemmel a mai drágaságra, talán nem lesz érdektelen a múlt század elejéről és a XVIII. század végéről egynéhány érdekes adatot bemutatnunk.

Egy pozsonyi mérő buza 34 krajcár, egy font marhahús két és fél krajcár, burjúhús három és fél krajcár, elsőminőségű liszt itcéje két és fél krajcár, egy nagy tyúk négy krajcár, közép nagyságú kakas három krajcár, nagy pulyka negyvenkét krajcár, férfi napszám 17, női napszám 12 krajcár, vendéglőben három fogatos ebéd tizenkét krajcár; adagként: leves két krajcár, főzelék hússal 6 krajcár, vendéglői szoba 24 órára 12 krajcár, asszonyi magyargála öltözetért négy forintot, német ünneplő férfi ruháért mely szépen és „garnirozva“ készített három forintot kapott a szabó.

Ez adatok 1794–1810 évekről valók s ha hivatalos feljegyzésekben nem maradtak volna fenn, tisztára mesének tarthatnánk.

El sem tudjuk képzelni, hogy volt idő, amikor Magyarországon a

fedezik a holttestet az ágy alatt, akkor csak egyetlen egy feleletet találhatnak erre a kérdésre. Ki más lehetne a gyilkos, mint a szoba lakója? Ő, ő a gyilkos.

Ő a gyilkos. Elfogják, vallatják, elítélik. Elítélik halálra. És ki fogják végezni. Hallotta a rendőrök lépteit, hallotta a tárgyalás formáit, fülében zúgott a védő beszédének frázistengere, az ügyész kegyetlen érvelése... az ítéletét is hallotta. Látta önmagát a siralomházban... a kocsiban... a vesztőhelyen... a pap hozzálépett... felolvasták újra az ítéletet... a számlóra tette a lábát... érezte a hurkot a nyakán. És a keze a kétségbeesett félelem paroxizmusában a reflexmozgásával emelte a homlokához a revolvert...

Amikor reggel betörték az ajtót, ott találták a sarokban. A keze még mindig szorongatta a fegyvert, az arcán ott ült a páni rettegés. Ruhái szerteséjjel heverték a szobában. Az ágy alatt feküdt az egyik szarvasbörkeztüje...

föld ingyen sem kellett.

Torontálban 1785-ben a kincstár ingyen területeket osztott ki s a földművelő nép nem akarta elfogadni s csak büntetésekkel és fegyveres hatalommal kellett a föld művelésére kényszeríteni.

A megye a kormány utasítása folytán rendeletet bocsájtott ki, mely szerint minden paraszt köteles földjét becsületesen megmunkálni, ellenkező esetben negyven botbüntetésre ítélendő.

Hogy az időtájt mennyire kiváló és minő minuciózus gondoskodás tárgyát képezte a földművelés és ipar s általában a közgazdaság érdeke, kitűnik abból, hogy még ezt is rendelettel szabályozták, hogy a parasztoknak milyen kocsikat kell tartaniok.

A korábbi időkben különösen a magyarság között csupán taligákat lehetett találni és 1781-ben — alig százharmincz év előtt a helytartótanács szigorú rendeletet bocsájtott ki s kötelezte a gazdákat rendes négy kerekű kocsik használására.

Ez adatok láttára nem csoda, ha a rendkívül rossz gazdasági viszonyok s az általános drágaság nyomasztó terhe alatt görnyedő modern kortársak visszasírják a régi jó idöket.

A kirakat.

Az üvegtáblákra papendeklit ragasztanak s a rögtönzött függöny mögött készülnek a mesebeli tündérkertek prózai megvalósulásai: a karácsonyi kirakatok. Készülnek a szalámiházak, a csokoládé naszádok, a nyakkendőhegyek, a cipődíszletek s a szövetpaloták.

Karácsony közeledik, amikor az emberek szívesebben és többet vásárolnak, amikor a kirakatok versenyeznek abban, hogy minél többet és minél szebbet mutassanak s mentül hatékonyabban ingerelje arra, hogy vevő legyen abból, aki megáll kirakatot nézni.

Úgy tetszik azonban nekem, bár nem akarok rossz jók lenni, — hogy az idén mintha kissé kárba veszett volna kirakatokat csinálni. Soha ilyen örült nagy pénztelenség nem sirt le azok arcáról, akik a kirakatablakok előtt szoktak álldogálni. Nincs pénz, — ez az örök refrén, ami minden szóban visszatér s e kiáltó nyomor, e síró nincsetlenség a karácsony előtti hetekben szembetűnőbb talán mint máskor.

A figyelem sok apró és kedves jele! a karácsonyi ajándék elmarad, vagy redukálódik. A pénz, amibe kerülné, kedveseknek, figyelmeseknek lenni, — ott van az osztrák-magyar bank főkasszájában.

Gyűjtik, mert hát háború lesz s krisz-kindlire golyóbisok fognak röpködni. A háttérben ott vigyorog a háború réme, az előtérben pedig itt sírunk mi kereskedők és polgárok, akiknek az existenciáját veszélyezteteti, karácsonyi örömeit tönkreteszi a pénzletlenség.

Előfizetési felhívás.

1913. év január elsejével előfizetést nyitunk a „Hódsoni Ujság“ című társadalmi hetilapra s ezért kérjük Hódson községének és környékének polgárságát, egyleteit és testületeit, hogy az előfizetéssel lapunkat anyagilag támogatni szíveskedjenek.

Előfizetési ár helyben a házhoz hordva és vidékre postán küldve:

egész évre — — 6 korona

fél évre — — 3 korona

Egyben felhívjuk a hirdetni szándékozókat, különösen a helybeli és vidéki kereskedőket, iparosokat és iparvállalatokat, hogy hirdetéseikkel lapunkat is felkeresni szíveskedjenek.

Hirdetési feltételek megegyezés szerint.

A kiadóhivatal.

Hírek.

Személyi hir. Mint értesülünk, dr. Gyengő Kornél a kir. járásbírószág vezetője f. hó 23-án a karácsonyi ünnepekre családjával Budapestre utazik.

Előléptetés. Dr. Hoffbauer Miklós köztisztviselő álló járásorvosunknak az 1912 évi LVII. t. c. értelmében eddigi illetményein felül járó 400 korona személyi pótléka — a vármegye alispánja által a hódsoni adóhivatalnál folyósított.

Kirendelés. Az igazságügyminiszter Lescheditzky Ferenc hódsoni kir. járásbírószági jegyzőt a hódsoni kir. járásbírószág mellett alkalmazott ügyészszégi megbízottnak állandó helyettesévé rendelte ki.

Karácsonyi színi előadás. A hódsoni iskolánénék intézete december 26, 27 és 28-án karácsonyi színi előadást rendeznek a leányiskolában. A játékosok a hódsoni kisiskolások soraiból kerülnek ki. Felhívjuk a közönség érdeklődését ez előadásokra. A már eddig rendezett előadások bitosítékot nyújtanak, hogy a mostani is ki fogja elégíteni a várakozásokat. Az iskolánénék fáradozása megszerzi számunkra a szülők és a közönség szeretetét. Egy-egy ilyen előadás örömet szerez a kicsinyeknek, örömet a szülőknek, akik gyermekeik játékában igaz gyönyörűséget találnak, ily előadásokkal örömet szereznek az apáca néni-kék a gyermeknevelés és magyarosítás minden barátjának. — Reméljük, hogy a közönség tömött sorokban fogja a kicsinyek előadásait látogatni, hogy a rendező tisztelendő néni is megtalálja a maguk örömet a közönség tetteiben megnyilatkozó elismerésének.

Közhasznú ismeretek elsajátítására téli előadásokat rendezett a hódsoni „Kath. Ifjúsági Egyesület“ az advent minden szom-

bat estéjén az egylet helyiségeiben. Előadó-kul sikerült Wissinger Richard m. kir. járási állatorvost és Lukács János vízmes-tert megnyerni, a kik szakértelemmel és az ifjúság gondolkodásmódjának megfelelően világos és mindenki által érthető módon beszéltek. Előbbi a különféle állat-betegségekről, az első segélynyújtásokról, utóbbi a földmérésről tartott érdekes előadást — De hogy az ifjúság is gyakorolja magát a nyilvános fellépésben, az egylet tagjaiból egy-egy ifjú esténként verset szavalt vagy előre betanult prózai darabot adott elő

A katonai szolgálatra behívott tartalékosok karácsonyi ajándéka. Tudvalevő dolog, hogy az országban mozgalom indult meg a katonai szolgálatra behívott tartalékosok — s általában katonaságunk karácsonyának felvidámítása és emlékeztetése tétele céljából. A jó hódsoniak is nagy lelkesedéssel csatlakoztak e mozgalomhoz, melynek élén Butter András polgártársunk áll. — Több gyűjtőívet közzéne most Hódsonon s nekünk alkalmunk volt egy-kettőbe bepillantani s meggyőződni, hogy ezen gyűjtőíveken polgártársaink tekintélyes összegekkel csatlakoztak a nemes célhoz. Egyik íven 218 koronán felüli összeg folyt be. Vajha az emberi szeretetnek megnyilatkozása az ország többi helyein is oly élénk lelkesedést keltene a jó lelkek között mint itt Hódsonon.

Adomány. A zombori felsőkereskedelmi iskola 140 koronát küldött karácsonyi ajándékkul a Boszniában lévő zombori katonáknak.

Óbecse a bevonultakért. Óbecse nagyközség pénzügyi és gazdasági szakosztálya egyhangú határozattal javasolta a képviselőtestületnek, hogy a kivételes szolgálatot teljesítő katonák javára történő karácsonyi gyűjtésben 500 K-val vegyen részt.

Azonnal alkalmazást nyer. Szentfűlöp község jegyzői irodájában 3 havi időtartamra, napi 3 korona fizetéssel azonnal alkalmazást nyer egy a jegyzői teendőkből jártas egyén. — Bővebbet a községi jegyzői irodában.

Uj megyebizottsági tag. A f. hó 20-án Bácsujfalun megtartott időközi választáson megyebizottsági taggá Berzenkovits Péter bácsujfalusi községi jegyző választatott meg.

Élő halott. Mint részvétellel értesülünk Becherer Károly hódsoni lakos családját ismét súlyos szerencsétlenség érte. Veje Lutz István, hódsoni szobafestő, fényképész és kereskedő, aki tegnapelőtt óta Zomborban időzött, hirtelenül megtévelyodott. A zombori rokonságtól ide intézett és a rideg valóságot feltáró távirati tudósításban egyúttal a beteg elhelyezése iránti intézkedésre is történik utalás. Egy jóra való iparost veszünk el benne, a kit neje és négy gyermekén kívül nagyszámú rokonság is sirat

Államsegély. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter a paripási izraelita imaház kijavítására 300 korona segélyt engedélyezett.

Drágasági segély. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter Csepella Bálint szilberekai tanítónak egyszersmindenkorra szóló drágasági segély fejében 100 koronát folyósított a hódsoni adóhivatalnál.

Merénylet a gombosi hid ellen. Mint értesülünk, a gombosi határrendőrség egy embert tartóztatott le, a ki merényletet akart elkövetni a gombosi híd ellen. Az illető állítólag álruhába öltözött szerb tiszt, a kinél robbanó anyagot találtak.

Véletlenségből testvér gyilkos. Folyó évi december hó 13-án Vajsza község határában Krisztin Ferenc 11 éves fiú, töltött fegyverrel játszott miközben a fegyver elsült és 6 éves Magdolna nevű nővérét hasba lötte — a szerencsétlen kis leány nyomban meghalt. Hulláját felboncolták.

A király kegyes adománya. Öfelsége a budapesti szegények tüzelő anyag beszerzésre tizenkétezer koronát adományozott magánpénztárából.

Vonatkisiklás Bezdánban. Vasárnap este közvetlenül a bezdáni vasutállomás előtt egy tehervonat kisiklott. Két vasúti kocsit felborult, egyéb baj nem történt. A felborult és összetört vasúti kocsik azonban eltorlasztották a pályát, úgy, hogy a Zombor felé igyekvő személyvonat vesztéglésre volt kárhóztatva. Zomborból segélyvonat ment a szerencsétlenség színhelyére, s az utasokat csekély három órai késéssel behozta a zombori állomásra.

Baleset. Jung János 43 éves napszámosnak, a cservenkai cukorgyárépítésnél egy téglát esett a fejére a magas állványról, úgy hogy eszméletlenül összeesett. Életben maradásához kevés a remény.

Szerencsétlenség. A napokban Ujvidéken Szabó György vasúti munkás a tolató kocsikon a lámpákat oltogatta. A nagy ködben félrelépett, két kocsit közé került, a vonat átment a szerencsétlen emberen s mindkét lábát töről elmetesztették a kerekek. Az ujvidéki kórházba szállították, ahol élet-halál közt lebeg.

Királysértő községi orvos. Nikolits Tósa Szenttamás község orvosát feljelentették királysértés miatt. Ennek következtében hivatalától felfüggesztették.

Apróságok.

Hogy lett a puszkagolyóból aranyóra. III. Frigyes Vilmos gárdájának egyik altisztje, a ki bátorságának már többször tanujelét adta, igen hiú volt. Óraláncára — miután órára már nem tellett — egy puszkagolyót erősített, mi a királynak is tudomására jutott, ki őt egy gyakorlat alkalmával meg is szólította, mondaná meg, hogy mennyit mutat órája?

„Felség,“ válaszolta az altiszt, s kihúzta a láncra csüngő puszkagolyót, „az én óram nem az időt mutatja, de arra figyelmeztet, hogy minden pillanatban kész legyen felségedért meghalni.“

A király azonnal zsebébe nyúlt, kivette drágakövekkel ékített aranyóráját, s e szavakkal nyújtá át a derék katonának:

„Ime vedd ezen órát, de tartsd meg a puskagolyót is, a mely irántam oly szép érzelmeket táplált benned.“

Apróságok.

Felháborító feltevés.

— Ön tehát válni akar, — kérdi az ügyvéd...

— Nem férnek meg, veszekednek mi?

— Bizony.

— Talán tetlegességek is fordulnak elő?

— Az ám.

— És hol ütötte meg a férje?

Az asszony felháborodva kérdi:

— Micsoda ő + engem?!

Természetrájk.

Papa, a dromedár is házasodik?

Csak a dromedár, fiam, csak a dromedár.

Magyarázat.

— Nézd ezt az arcképet, vőlegényem. Szép ember, úgy-e?

— Szép, de nagy a szája.

— Oh, mert... mert... ezt a képet nagyobbították...

Kivonat az anaköngyvből.

Születések:

Birli András és Steiger Magdolna egy leány, — Grosz Ferencz és Weber Katalin egy fiú, — Märzweiler Mihály és Brunner Teréz egy leány, — Wolf Ferencz és Lorenz Teréz egy fiú

Kihirdetések:

Posszert Mihály és Pohiesek Paula, Wien

Házasságkötések:

Nem voltak.

Halálesetek:

Matheis Ádám 26 éves, asztalos —

Hirdetések.

Raab János hódsági könyvnyomdász ajánlja dús választékú karácsonyi és újévi levelező-lapjait valamint levélpapírjait.

Egy jó házból való fiú nyomdában tanoncul azonnal felvétetik.

Rausch Ede

fűszer, csemege, üveg és porcellán kereskedő

Hódság.

Ajánlja igen nagy választékú karácsonyi cukorkákat, karácsonyfadíszeket és karácsonyfákat. — Karácsonyi ajándéku alkalmas díszes levélpapírdobozok és legfinomabb cukorkákkal töltött luxus esettek dús választékban.

Thea, rum, palack és pezsgő borok, liqueurök elsőrangú márkák, úgyszintén csemegeajtok állandóan raktáron.

Bátorkodom a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy Hódságon, Bácsi-utca 406 számú házban a mai kor igényeinek megfelelő

férfiszabó műhelyt

nyitottam, melyben a legújabb angol és francia divat szerinti ruhák készítését elvállalom.

Vagyok bátor a n. é. közönséget izléses kivitel, valamint mérsékelt árak és pontos kiszolgálásról biztosítani

Szíves megbízást kérve, vagyok kiváló tisztelettel:

Leibli Ferencz

férfiszabó.

Raab János

Könyvnyomdában minden e szakba vágó munkák elkészítését elvállalom u. m.: eljegyzési-értesítők, névjegyek, meghívók, falragaszok, gyászjelentések, levélpapír- és boríték, számlák és árjegyzékek stb.

Nagy raktár községi és ügyvédi nyomtatványokban.

Nagy választék papír- és írószerekben.

Könyvnyomda- és papirkereskedés
Hódság, gróf Széchenyi István-utca 209. sz.

4708/tkvi 1912. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hódsági kir. járásbíróság mint tlkkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Schutz Miklós ügyvéd által képviselt Széling Lőrincz militicsi lakos végrehajtónak Fiederer József militicsi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében 299 kor. 40 fill. tökekövetelés, ennek 1907. október hó 1 napjától járó 5 % kamatai, 131 kor. 16 fill. és a még felmerülő költségek kielégítése végett a hódsági kir. járásbíróság területén lévő a militicsi 561. számú betétben A. I. 1 — 2. sorsz. 58/1. hrsz. 45. öisz. ház 136 □ öl udvar és 58/6 hrsz. 165 □ ölyi szőlő 2321 korona kikiáltási árban Militics község községházánál 1913. évi január 8. napjának d. e. 10 órakor birói végrehajtási árverésen, ha magasabb ígérlet nem tétetik a kikiáltási áron alól el fognak adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlan becsértékének 10 % készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervénynt átszolgáltatni és ha a kikiáltási árnál magasabb ígérletet tesznek, kötelesek a bánatpénzt a Vhn. 25. §-a értelmében kiegészíteni.

Az utóajánlat akkor is kötelező, ha az ajánlattevő az árverésnél meg nem jelent.

Ha az árverésen az utóajánlatnál nagyobb ígérlet nem tétetik, az ingatlan az ajánlattevő által megvettnek jelentetik ki.

Az újabb árverés költségeit a vevő az ígért vételáron felül köteles fizetni.

Hódság, a kir. bíróság tkvi hatóságánál 1912. november 30.

Medveozky s. k.
kir. albiro.

A kiadmány hitelül:
Császár s. k.
tkvvezető

Nagy raktár bel- és külföldi elsőrendű **angol** és **bécsi** szerkezetű zongorák és pianóknban.

Zongora tulajdonosok b. figyelmébe!

Ki zongoráját, vagy pianóját rendesen és jól megakarja javíttatni vagy hangoltatni az forduljon legnagyobb bizalommal a 26 év óta fennálló **Raab Károly zombori** hangszergyáros és zongora nagykereskedőhöz.

